

- 93/EF af 13. december 1999 om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer²⁰⁾; medlemsstaterne kan dog kræve, at den avancerede elektroniske signatur er baseret på et kvalificeret certifikat og genereret ved hjælp af et sikkert signaturgenereringssystem, jf. artikel 2, stk. 6 og 10, i direktiv,
- eller ved hjælp af elektronisk dataudveksling (EDI) som defineret i artikel 2 i Kommissionens henstilling 1994/820/EF af 19. oktober 1994 om de retlige aspekter af elektronisk dataudveksling²¹⁾, når kontrakten om denne udveksling fastsætter, at der skal anvendes procedurer, som garanterer ægtheden af dataenes oprindelse og deres integritet; medlemsstaterne kan dog i henhold til betingelser, de selv fastsætter, bestemme, at en supplerende oversigt på papir er nødvendig.

Fakturaer kan dog fremsendes ad elektronisk vej efter andre metoder under forudsætning af, at den eller de berørte medlemsstater accepterer disse. Kommissionen vil senest den 31. december 2008 forelægge en rapport om, og om nødvendigt forslag til, ændring af betingelserne for elektronisk fakturering for at tage hensyn til den eventuelle fremtidige teknologiske udvikling på dette område.

Medlemsstaterne kan ikke kræve, at de afgiftspligtige personer, der leverer goder eller tjenesteydelser på deres område, opfylder andre forpligtelser eller formaliteter, når de benytter elektronisk fremsendelse af fakturaer. De kan dog indtil 31. december 2005 fastsætte, at der for anvendelse af nævnte system kræves forudgående meddelelse.

Medlemsstaterne kan fastsætte specifikke krav i tilfælde af, at fakturaer vedrørende levering af goder eller tjenesteydelser på deres område udstedes elektronisk fra et land, med hvilket der ikke findes noget retligt instrument vedrørende gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i direktiv 76/308/EØF og 77/799/EØF og forordning (EØF) nr. 218/92.

Hvad angår partier omfattende flere fakturaer, der fremsendes ad elektronisk vej til samme modtager, kan oplysninger, som er fælles for de forskellige fakturaer, blot angives én gang, for så vidt der for hver faktura er adgang til samtlige oplysninger.

- d) Enhver afgiftspligtig person skal sørge for oplagring af kopier af fakturaer, som udstedes af ham selv, af hans kunde eller i hans navn og for hans regning af en tredjeperson samt af fakturaer, som han har modtaget.

Med henblik på dette direktiv kan afgiftspligtige personer bestemme oplagringsstedet på den betingelse, at de uden unødigt forsinkelse stiller alle således oplagrede fakturaer eller oplysninger til rådighed for de kompetente myndigheder på disses anmodning. Medlemsstaterne kan dog bestemme, at afgiftspligtige personer, der er etableret på deres område, skal meddele dem oplagringsstedet, når det ligger uden for deres område. Medlemsstaterne kan desuden bestemme, at afgiftspligtige personer, der er etableret på deres område, skal oplagre fakturaer, som de selv har udstedt, eller som er udstedt af en kunde eller i deres navn og for deres regning af en tredjeperson, samt alle modtagne fakturaer inden for landets grænser, når oplagringen ikke foretages ad elektronisk vej med deraf følgende fuld onlineadgang til de pågældende oplysninger.

Der skal i hele oplagingsperioden være sikkerhed for ægtheden af fakturaernes oprindelse, deres læsbarhed og integriteten af deres indhold. For så vidt angår de i litra c), tredje afsnit, omhandlede fakturaer må der ikke ændres i oplysningerne, som skal være læsbare i hele den fastsatte periode.

Medlemsstaterne fastsætter, hvor længe afgiftspligtige personer skal sørge for oplagring af fakturaer vedrørende levering af goder eller tjenesteydelser på deres område, og hvor længe afgiftspligtige personer, der er etableret på deres område, skal oplagre fakturaer, som de har modtaget.

For at sikre overholdelsen af betingelserne i tredje afsnit kan de i fjerde afsnit nævnte medlemsstater kræve, at fakturaerne oplagres i den originale form, på papir eller elektronisk, hvori de blev fremsendt. De kan ligeledes kræve, at når fakturaerne oplagres elektronisk, skal dataene til sikring af ægtheden af oprindelsen og integriteten af indholdet af hver faktura også oplagres.

De i fjerde afsnit nævnte medlemsstater kan fastsætte specifikke krav om forbud mod eller begrænsning af oplagring af fakturaer i et land, med hvilket der ikke findes noget ret-